

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2024. gada 28. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Direktīva (ES) 2016/680 – 4. panta 1. punkta a)–c) apakšpunkts – 8. panta 1. un 2. punkts – 10. pants – Apsūdzētais – Policijas veikta biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija – Piespiedu izpilde – Noziedzīgu nodarījumu novēršanas un atklāšanas mērķi – Tiesas 2023. gada 26. janvāra sprieduma *Ministerstvo na vatreshnite raboti* (Policijas veikta biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija) (C-205/21, EU:C:2023:49) interpretācija – Atbilstīgas interpretācijas pienākums – Sensitīvu datu apstrādes “absolūtas nepieciešamības” novērtējums – Kompetento iestāžu loma

Lietā C-80/23

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sofiyski gradski sad* (Sofijas pilsētas tiesa, Bulgārija) iesniegusi ar 2023. gada 14. februāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2023. gada 14. februārī, kriminālprocesā pret

V.S.,

piedaloties

Ministerstvo na vatreshnite raboti, Glavna direksia za borba s organiziranata prestapnost,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētājs I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], kas pilda piektās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši D. Gracijs [*D. Gratsias*] (referents) un J. Regans [*E. Regan*],

ģenerālvokāts: Ž. Rišārs Delatūrs [*J. Richard de la Tour*],

sekretāre: R. Stefanova-Kamiševa [*R. Stefanova-Kamisheva*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2024. gada 20. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- Bulgārijas valdības vārdā – *T. Mitova* un *T. Tsingileva*, pārstāves,
- Ungārijas valdības vārdā – *Zs. Biró-Tóth* un *Z. Fehér*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – bulgāru.

– Eiropas Komisijas vārdā – *A. Bouchagiar, C. Georgieva, H. Kranenborg* un *F. Wilman*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2024. gada 13. jūnija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV 2016, L 119, 89. lpp.), 6. panta a) punktu un 10. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar kriminālprocesu, kurš sākts pret V.S. un kurā tiek lūgts piespiedu kārtā ievākt viņas biometriskos un ģenētiskos datus, lai tos reģistrētu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2016/680 37. apsvērumā noteikts:
“Personas datiem, kas pēc sava rakstura ir īpaši sensitīvi saistībā ar pamattiesībām un pamatbrīvībām, pienākas īpaša aizsardzība, jo to apstrādes konteksts varētu radīt nopietnu risku pamattiesībām un pamatbrīvībām. [...] Šādu datu apstrāde būtu [...] jāatļauj likumā, ja datu subjekts nepārprotami ir piekritis apstrādei, kura ir īpaši dziļa iejaukšanās tā dzīvē. Tomēr datu subjekta piekrišanai pašai par sevi nebūtu jākalpo par juridisko pamatu šādu sensitīvu personas datu apstrādei kompetentajās iestādēs.”
- 4 Šīs direktīvas 1. panta “Priekšmets un mērķi” 1. punktā noteikts:
“Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko kompetentās iestādes veic, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu.”
- 5 Saskaņā ar minētās direktīvas 3. pantu:
“Šajā direktīvā:
[...]

7) “kompetentā iestāde” ir:

- a) jebkura publiska iestāde, kuras kompetencē ir novērst, izmeklēt, atklāt noziedzīgus nodarījumus vai saukt pie atbildības par tiem, vai izpildīt kriminālsodus, tostarp pasargāt no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērst; vai
- b) jebkura cita struktūra vai vienība, kam dalībvalsts tiesībās uzticēts īstenot publisku varu un publiskas pilnvaras ar mērķi novērst, izmeklēt, atklāt noziedzīgus nodarījumus vai saukt pie atbildības par tiem, vai izpildīt kriminālsodus, tostarp pasargāt no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērst;

[..].”

6 Šīs pašas direktīvas 4. panta “Principi, kas saistīti ar personas datu apstrādi” 1. punktā noteikts:

“Dalībvalstis paredz, ka personas dati:

- a) tiek apstrādāti likumīgi un godprātīgi;
- b) tiek vākti konkrētos, skaidros un leģitīmos nolūkos un tie netiek apstrādāti ar minētajiem nolūkiem nesaderīgā veidā;
- c) ir atbilstīgi, būtiski un nav pārmērīgi, ņemot vērā nolūkus, kādos tos apstrādā;

[..].”

7 Direktīvas 2016/680 6. pants “Dažādu datu subjektu kategoriju nošķiršana” formulēts šādi:

“Dalībvalstis paredz, ka pārzinis attiecīgā gadījumā, cik iespējams, skaidri nošķir dažādu datu subjektu kategoriju personas datus, piemēram:

- a) personas, attiecībā uz kurām pastāv nopietns iemesls uzskatīt, ka tās ir izdarījušas vai drīzumā izdarīs noziedzīgu nodarījumu;

[..].”

8 Saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu “Apstrādes likumīgums”:

“1. Dalībvalstis paredz, ka apstrāde ir likumīga tikai tad un tiklīdz, ciktāl šī apstrāde ir nepieciešama tā uzdevuma izpildei, ko kompetentā iestāde veic 1. panta 1. punktā minētajos nolūkos, un ka tā balstās uz Savienības vai dalībvalsts tiesībām.

2. Dalībvalsts tiesībās, ar ko regulē apstrādi šīs direktīvas darbības jomā, precizē vismaz apstrādes mērķus, apstrādājamās personas datus un apstrādes nolūkus.”

9 Minētās direktīvas 10. pantā “Īpašu kategoriju personas datu apstrāde” noteikts:

“Personas datu apstrāde, kas atklāj rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās, un ģenētisko datu, biometrisko datu apstrāde nolūkā veikt fiziskas personas viennozīmīgu identifikāciju vai tādu datu apstrāde, kas attiecas uz

veselību vai uz fiziskas personas dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju, ir atļauta tikai tad, kad tas ir absolūti nepieciešams, uz to attiecas atbilstošas garantijas attiecībā uz datu subjekta tiesībām un brīvībām un:

- a) tas ir atļauts Savienības vai dalībvalsts tiesībās;
- b) lai aizsargātu vitālas datu subjekta vai citas fiziskas personas intereses; vai
- c) šāda apstrāde attiecas uz datiem, kurus datu subjekts acīmredzami ir publiskojis.”

Bulgārijas tiesības

NK

- 10 Saskaņā ar *Nakazatelen kodeks* (Kriminālkodekss), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – “*NK*”), 11. panta 2. punktu noziedzīgi nodarījumi tiek izdarīti tīši, ja to izdarītājs apzinās savas darbības raksturu vai ja viņš ir vēlējis šā nodarījuma rezultāta iestāšanos, vai ja viņš to ir pieļāvis. Lielākā daļa *NK* paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir tīši.

NPK

- 11 *Nakazatelno-protsesualen kodeks* (Kriminālprocesa kodekss), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – “*NPK*”), 46. panta 1. punktā un 80. pantā paredzēts, ka noziedzīgi nodarījumi ir publiskās apsūdzības priekšmets, proti, ka apsūdzību izvirza prokurors vai procesu sāk civilprasītājs. Gandrīz visi *NK* paredzētie noziedzīgie nodarījumi ir publiskās apsūdzības priekšmets.
- 12 Saskaņā ar *NPK* 219. panta 1. punktu, “ja ir apkopoti pietiekami pierādījumi tam, ka konkrētā persona ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas ir publiskas apsūdzības priekšmets”, šai personai izvirza apsūdzību un viņu par to informē. Uz to var attiekties dažādi procesuālie piespiedu pasākumi, pret kuriem tā var aizstāvēties, sniedzot paskaidrojumus vai iesniedzot pierādījumus.
- 13 Saskaņā ar *NPK* izmeklēšanas pasākumiem, kas tiek veikti kriminālprocesa pirmstiesas stadijā, lai savāktu pierādījumus, un kas saistīti ar iejaukšanos fizisku personu privātajā sfērā, principā nepieciešama tiesneša iepriekšēja atļauja.
- 14 Šie izmeklēšanas pasākumi ietver *NPK* 158. pantā paredzēto personas pārbaudi. Pārbaudes mērķis būtībā ir noteikt personas fiziskās īpašības un vajadzības gadījumā var ietvert fotografēšanu, pirkstu nospiedumu paņemšanu, kā arī paraugu ņemšanu DNS profila izveidei. Pārbaude notiek ar personas piekrišanu. Tās atteikuma gadījumā pārbaude izpildāma piespiedu kārtā ar tiesneša iepriekšēju atļauju, izņemot steidzamus gadījumus, kad pieprasījums sniegt tiesas apstiprinājumu jāiesniedz *a posteriori*.
- 15 Šādā gadījumā krimināllietas materiāli tiek iesniegti kompetentajam tiesnesim, kas var pārbaudīt visus lietas dokumentus, lai izvērtētu, vai iepriekšējās atļaujas vai vēlāka apstiprinājuma pieprasījums ir pamatots.

ZMVR

- 16 Saskaņā ar *zakon za Ministerstvo na vatreshnite raboti* (Likums par Iekšlietu ministriju, 2014. gada 27. jūnija DV Nr. 53; turpmāk tekstā – “ZMVR”) 6. pantu, redakcijā, kas piemērojama pamatlietā, Iekšlietu ministrija veic noteiktas galvenās darbības, tostarp operatīvās meklēšanas un novērošanas darbības, noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanas un informācijas vākšanas darbības.
- 17 No ZMVR 27. panta izriet, ka kriminālreģistrā ietvertos datus saskaņā ar šā likuma 68. pantu izmanto vienīgi valsts drošības aizsardzībai, cīņai pret noziedzību un sabiedriskās kārtības uzturēšanai.
- 18 ZMVR 68. panta redakcija ir šāda:
- “1. Policijas iestādes veic to personu kriminālreģistrāciju, kuras apsūdzētas par tīšu noziedzīgu nodarījumu, kas ir publiskās apsūdzības priekšmets. [..]
2. Kriminālreģistrācija ir 1. punktā minēto personu personas datu apstrādes kategorija, ko veic saskaņā ar šā likuma nosacījumiem.
3. Lai veiktu kriminālreģistrāciju, policijas iestādes:
- 1) vāc personas datus, kas paredzēti [*zakon za balgarskite lichni dokumenti* (Likums par Bulgārijas personas dokumentiem)] 18. pantā;
- 2) noņem personu pirkstu nospiedumus un fotogrāfē šīs personas;
- 3) ņem paraugus, lai izveidotu personas DNS profilu.
4. Lai veiktu 3. panta 1. punktā norādītās darbības, personas piekrišana nav nepieciešama.
5. Personām ir pienākums sadarboties un nerādīt šķēršļus vai traucēkļus policijas iestādēm veikt 3. punktā minētās darbības. Personas atteikšanās gadījumā 3. punkta 2. un 3. apakšpunktā minētās darbības veic piespiedu kārtā ar tās kompetentās pirmās instances tiesas tiesneša atļauju, kurai ir piekritība attiecībā uz noziedzīgo nodarījumu, kas ir publiskās apsūdzības priekšmets un par ko persona ir apsūdzēta.
- [..]”

NRISPR

- 19 *Naredba za reda za izvarshvane i snemane na politseyska registratsia* (Noteikumi par policijas reģistrācijas īstenošanas kārtību; 2014. gada 31. oktobra DV Nr. 90), redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – “NRISPR”), precizē ZMVR 68. pantā paredzētās kriminālreģistrācijas īstenošanas kārtību.
- 20 Saskaņā ar NRISPR 11. panta 2. punktu personai, uz kuru attiecas kriminālreģistrācija, tiek izsniegta aizpildāma deklarācija, kurā tā var paust savu piekrišanu vai nepiekrišanu fotogrāfiju uzņemšanai, daktiloskopijas pasākumiem un DNS parauga paņemšanai. Saskaņā ar NRISPR 11. panta 4. punktu, ja šī persona nepiekrīt, policija iesniedz pieprasījumu kompetentajai tiesai atļaut šo pasākumu piespiedu izpildi.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 21 Ar 2021. gada 1. marta rīkojumu V.S., pamatojoties uz NK 255. pantu un 321. panta 2. un 3. punktu, tika izvirzīta apsūdzība par dalību kopā ar trim citām personām organizētā noziedzīgā grupā, kas izveidota ar mērķi iedzīvoties no divu komercsabiedrību darbības, lai Bulgārijas teritorijā saskaņoti izdarītu noziedzīgus nodarījumus, kas izpaužas kā krāpšana saistībā ar pievienotās vērtības nodokļa parādu konstatēšanu un samaksu.
- 22 Pēc šā lēmuma par saukšanu pie kriminālatbildības paziņošanas policijas iestādes, kas ir kompetentās iestādes Direktīvas 2016/680 3. panta 7. punkta izpratnē, lūdza V.S. pakļauties ZMVR 68. pantā paredzētajai kriminālreģistrācijai. Viņai tika izsniegta deklarācijas veidlapa, kurā viņa norādīja, ka ir tikusi informēta, ka pastāv juridisks pamats policijas reģistrācijas veikšanai, un ka atsakās pakļauties savu daktiloskopisko un fotogrāfisko datu vākšanai, lai tos reģistrētu, un parauga paņemšanai, lai izveidotu DNS profilu. Policijas iestādes šos datus neievāca un vērsās *Spetsializiran nakazatelen sad* (Specializētā krimināltiesa, Bulgārija) vākšanas piespiedu izpildes nolūkā.
- 23 Šai tiesai adresētajā policijas iestāžu pieprasījumā norādīts, ka ir tikuši sniegti pietiekami pierādījumi par apsūdzēto, tostarp V.S., vainu attiecīgajā kriminālprocesā. Tajā norādīts, ka viņa tiek formāli saukta pie atbildības par NK 321. panta 3. punkta 2. apakšpunktā saistībā ar šā panta 2. punktu paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un ka viņa ir atteikusies pakļauties savu daktiloskopisko un fotogrāfisko datu, lai tos reģistrētu, un parauga paņemšanai nolūkā izveidot DNS profilu, un ir ticis norādīts šādu datu vākšanas juridiskais pamats. Visbeidzot šajā pieprasījumā minētajai tiesai tika lūgts atļaut šīs datu vākšanas piespiedu izpildi. Pieprasījumam bija pievienotas tikai lēmuma par V.S. saukšanu pie kriminālatbildības un viņas aizpildītās deklarācijas veidlapas kopijas.
- 24 Šaubīdamās par kriminālreģistrācijas procedūras saderību ar Savienības tiesībām, *Spetsializiran nakazatelen sad* (Specializētā krimināltiesa) ar 2021. gada 31. marta lēmumu vērsās Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 25 Konkrētāk, ar trešo jautājumu šī tiesa būtībā vaicāja, vai Direktīvas 2016/680 6. panta a) punkts, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. un 48. pants jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts, ka gadījumā, ja persona, kura apsūdzēta tišā noziedzīgā nodarījumā, kas ir publiskās apsūdzības priekšmets, atsakās sadarboties, sniedzot savus biometriskos un ģenētiskos datus, lai tos reģistrētu, kompetentajai krimināltiesai ir jāatļauj šīs datu vākšanas piespiedu izpilde un tai nav pilnvaru izvērtēt, vai pastāv nopietni iemesli uzskatīt, ka attiecīgā persona ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, par kuru tā apsūdzēta (spriedums, 2023. gada 26. janvāris, *Ministerstvo na vateshnite raboti* (Policijas veikta biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija), C-205/21, EU:C:2023:49, 77. punkts; turpmāk tekstā – “spriedums “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I”)”).
- 26 Turklāt ar ceturto jautājumu bija paredzēts būtībā noskaidrot, vai Direktīvas 2016/680 10. pants, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktu un 8. panta 1. un 2. punktu, jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēta sistematiska biometrisko un ģenētisko datu vākšana par ikvienu personu, kura apsūdzēta tišā noziedzīgā nodarījumā, kas ir publiskās apsūdzības priekšmets, lai veiktu to kriminālreģistrāciju, neprasot kompetentajai iestādei noteikt un pierādīt, pirmkārt, ka šāda datu vākšana ir

nepieciešama, lai sasniegtu konkrētos izvirzītos mērķus, un, otrkārt, ka šos mērķus nevar sasniegt, ievācot tikai daļu attiecīgo datu (spriedums “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I”, 114. punkts).

- 27 Pēc tiesiskā regulējuma grozījumiem, kas stājās spēkā 2022. gada 27. jūlijā, *Spetsializiran nakazatelen sad* (Specializētā krimināltiesa) tika likvidēta, un no šā datuma pamatlieta tika nodota *Sofiyski gradski sad* (Sofijas pilsētas tiesa, Bulgārija), kas ir iesniedzējtiesa.
- 28 Spriedumā “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I” (110. punkts un rezolutīvās daļas 2. punkts) Tiesa, atbildot uz tai uzdoto trešo jautājumu, nosprieda, ka Direktīvas 2016/680 6. panta a) punkts, kā arī Hartas 47. un 48. pants jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas paredz, ka gadījumā, ja persona, kura apsūdzēta tīšā noziedzīgā nodarījumā, kas ir publiskās apsūdzības priekšmets, atsakās sadarboties un sniegt savus biometriskos un ģenētiskos datus, lai tos reģistrētu, kompetentajai krimināltiesai ir pienākums atļaut šo datu vākšanas piespiedu pasākumu, taču ne izvērtēt, vai ir nopietns pamats uzskatīt, ka attiecīgā persona ir izdarījusi nodarījumu, par kuru tā tiek apsūdzēta, ciktāl valsts tiesībās ir garantēta vēlāka šīs apsūdzības, kas ir pamatā minētās datu vākšanas atļaujai, efektīva pārbaude tiesā.
- 29 Atbildot uz ceturto jautājumu, Tiesa konstatēja, ka valsts tiesiskais regulējums, kas paredz biometrisko un ģenētisko datu sistemātisku vākšanu par jebkuru personu, kura apsūdzēta tīšā noziedzīgā nodarījumā, kas ir publiskās apsūdzības priekšmets, principā jāuzskata par tādu, kas ir pretrunā Direktīvas 2016/680 10. pantā noteiktajai prasībai, ka šajā pantā minēto īpašo kategoriju datu apstrāde ir atļauta “tikai tad, kad tas ir absolūti nepieciešams” (spriedums “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I”, 128. punkts).
- 30 Attiecībā uz secinājumiem, kas iesniedzējtiesai jāizdara no šā apsvēruma, Tiesa minētā sprieduma 133. punktā precizēja, ka tai ir jāpārbauda, vai, lai nodrošinātu Direktīvas 2016/680 10. panta efektivitāti, ir iespējams valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēta šī piespiedu izpilde, interpretēt Savienības tiesībām atbilstošā veidā. It īpaši iesniedzējtiesai esot jāpārbauda, vai valsts tiesiskais regulējums ļauj izvērtēt “absolūtu nepieciešamību” vākt gan datu subjekta biometriskos, gan arī ģenētiskos datus, lai tos reģistrētu. Šajā ziņā jo īpaši ir nepieciešams, lai varētu pārbaudīt, vai noziedzīgā nodarījuma, par kura izdarīšanu datu subjekts ir apsūdzēts pamata kriminālprocesā, raksturs un smagums vai arī citi būtiski faktori var būt apstākļi, kas var pamatot šādu “absolūtu nepieciešamību”. Turklāt būtu jāpārlicinās, ka civilstāvokļa aktu datu vākšana, kas paredzēta arī kriminālreģistrācijas gadījumā, pati par sevi neļauj sasniegt izvirzītos mērķus.
- 31 Tā paša sprieduma 134. punktā Tiesa norādīja, ka tad, ja valsts tiesībās nav garantēta šāda biometrisko un ģenētisko datu vākšanas pasākuma pārbaude, iesniedzējtiesai, noraidot policijas iestāžu pieprasījumu atļaut šo piespiedu vākšanu, jānodrošina minētā 10. panta pilnīga iedarbība.
- 32 Tādējādi, ņemot vērā visus sprieduma “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I” 116.–134. punktā izklāstītos iemeslus, Tiesa, atbildot uz ceturto jautājumu, nosprieda, ka Direktīvas 2016/680 10. pants, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktu un 8. panta 1. un 2. punktu, jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēta sistemātiska biometrisko un ģenētisko datu vākšana par ikvienu personu, kura apsūdzēta tīšā noziedzīgā nodarījumā, kas ir publiskās apsūdzības priekšmets, lai tos reģistrētu, neprasot kompetentajai iestādei pārbaudīt un pierādīt, pirmkārt, ka šāda datu vākšana ir absolūti nepieciešama, lai sasniegtu konkrētos izvirzītos mērķus, un, otrkārt,

- ka šos mērķus nevar sasniegt ar pasākumiem, kas mazāk ietekmē datu subjekta tiesības un brīvības (spriedums “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I”, 135. punkts un rezolutīvās daļas 3. punkts).
- 33 Pēc šā sprieduma pasludināšanas iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, kādi secinājumi tai jāizdara no Tiesas atbildes uz ceturto jautājumu, it īpaši, ņemot vērā šā sprieduma 30. punktā atgādinātos apsvērumus, lai lemtu par policijas iestāžu pieprasījumu par personas datu vākšanas piespiedu izpildi pamatlietā.
- 34 Šajā ziņā, pirmkārt, iesniedzējtiesa uzskata, ka tā nevar veikt šajā punktā norādītās pārbaudes, pamatojoties uz dokumentiem, kurus tai ir iesniegušas minētās iestādes, proti, rīkojumu par V.S. saukšanu pie kriminālatbildības, kā arī deklarācijas veidlapu, kurā V.S. atsakās sniegt savus biometriskos un ģenētiskos datus, kas minēti šā sprieduma 23. punktā. Tā uzskata – lai to izdarītu, tās rīcībā būtu jābūt visiem lietas materiāliem, un tas nozīmētu, ka tā piemēro nevis īpašo noteikumu, kas attiecībā uz kriminālreģistrācijas procedūru paredzēts ZMVR 68. panta 5. punkta otrajā teikumā, bet gan NPK vispārējos noteikumus, kas piemērojami tiesas iepriekšējas atļaujas izsniegšanai veikt izmeklēšanas pasākumus, kuri skar fizisko personu privāto sfēru, it īpaši šā kodeksa 158. pantu.
- 35 Otrkārt, iesniedzējtiesa norāda – sprieduma “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I” 100. un 101. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka Hartas 47. pantam nav pretrunā tas, ka tās tiesas rīcībā, kurā iesniegts pieprasījums izsniegt atļauju apsūdzētās personas biometrisko un ģenētisko datu piespiedu vākšanai, nav pierādījumu, kas ir šīs apsūdzības pamatā, un tādējādi tā nevar izvērtēt šos pierādījumus.
- 36 Tomēr tā uzskata, ka šis apsvērums ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu, ka apsūdzības pamatā esošo pierādījumu tiesas vērtējums kriminālprocesa pirmstiesas stadijā varētu kavēt kriminālizmeklēšanas, kuras laikā šie dati tiek vākti, norisi.
- 37 It īpaši tā uzsver, ka procedūrā, kas reglamentēta NPK 158. pantā, Bulgārijas likumdevējs ir paredzējis efektīvas pārbaudes tiesā īstenošanu, kā arī lietas materiālu nodošanu tiesai, bet ka tas tā nav saistībā ar kriminālreģistrāciju. Tā uzskata, ka šīs tiesiskā režīma atšķirības iemesli ir, pirmkārt, tas, ka šīs reģistrācijas ietvaros datu vākšanu pieprasa policija, nevis prokuratūra, un, otrkārt, ka minētā datu vākšana notiek tikai tādēļ, lai attiecīgie dati, iespējams, tiktu izmantoti nākotnē, ja rastos šāda nepieciešamība. Savukārt šādas efektīvas pārbaudes tiesā neesamības šādā situācijā mērķis neesot ne ievērot izmeklēšanas darbību slepenību, ne kavēt turpmākos izmeklēšanas pasākumus, kas tiks veikti attiecīgajā kriminālprocesā.
- 38 Šādos apstākļos iesniedzējtiesa uzskata, ka, pirms tā pieprasa kompetentajām iestādēm nosūtīt kriminālprocesa lietas materiālus, tai ir jāsaņem no Tiesas apstiprinājums, ka šāda prasība nav pretrunā sprieduma “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I” 100. un 101. punktam vai, gluži pretēji, norādei, ka attiecīgā sprieduma 133. punktā minētās pārbaudes ir jāveic, pamatojoties vienīgi uz rīkojumu par datu subjekta saukšanu pie kriminālatbildības un šīs personas deklarāciju par atteikšanos ļaut ievākt tās biometriskos un ģenētiskos datus.
- 39 Turklāt gadījumā, ja Tiesa sniegtu šādu apstiprinājumu, iesniedzējtiesa uzskata – ja tās rīcībā būtu krimināllietas materiāli, tai būtu jāizvērtē minētās apsūdzības pamatotība.

40 Šādos apstākļos *Sofiyski gradski sad* (Sofijas pilsētas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai Direktīvas 2016/680 10. pantā paredzētā “absolūtas nepieciešamības” pārbaudes prasība, kā to interpretējusi Tiesa sprieduma [“Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I”] 133. punktā, ir izpildīta, ja šī pārbaude tiek veikta, pamatojoties tikai uz lēmumu par personas saukšanu pie kriminālatbildības un tās rakstveida atteikšanos no viņas biometrisko un ģenētisko datu savākšanas, vai arī ir nepieciešams, lai tiesas rīcībā būtu visi lietas materiāli, kas saskaņā ar valsts tiesībām tiek nodoti tās rīcībā, ja tiek iesniegts pieprasījums atļaut veikt izmeklēšanas pasākumus, kas aizskar fizisko personu tiesību jomu, ja šāds pieprasījums tiek iesniegts krimināllietā?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai pēc lietas saņemšanas tiesa, izvērtējot “absolūto nepieciešamību” saskaņā ar Direktīvas 2016/680 10. pantu kopsakarā ar šīs direktīvas 6. panta a) punktu, var arī pārbaudīt, vai ir nopietns pamats uzskatīt, ka attiecīgā persona ir izdarījusi noziedzīgo nodarījumu, par ko tā tiek apsūdzēta?”

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 41 Eiropas Komisija apgalvo, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemams. Šajā ziņā tā uzskata, ka spriedumā “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I” Tiesa iesniedzējtiesai ir sniegusi Savienības tiesību interpretāciju, no kuras atkarīgs tajā izskatāmā strīda risinājums. Turklāt tā apgalvo, ka prejudiciālie jautājumi ir balstīti uz nepareizu šā sprieduma izpratni. Pirmkārt, minētā sprieduma 133. punktā Tiesa neesot lēmusi par pārbaudi, kas valsts tiesai jāveic pirms biometrisko un ģenētisko datu vākšanas pasākuma atļaušanas, un tādējādi neesot likusi iesniedzējtiesai veikt īpašu pārbaudi saistībā ar šo vākšanu. Otrkārt, šī tiesa no sprieduma “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I” 100. un 101. punkta esot kļūdaini secinājusi, ka Tiesa *ZMVR* 68. panta 5. punktā paredzēto ierobežoto pārbaudi tiesā ir uzskatījusi par atbilstošu Savienības tiesībām un tādējādi secinājusi, ka pastāv pretruna starp abiem iepriekšminētajiem attiecīgā sprieduma punktiem un tā 133. punktu.
- 42 Pirmām kārtām, saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru *LESD* 267. pantā iedibinātajā Tiesas un valsts tiesu sadarbības procedūrā tikai valsts tiesai, kas iztiesā lietu un kas ir atbildīga par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpatnības, jānovērtē gan tas, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir nepieciešams sprieduma taisīšanai, gan arī Tiesai uzdoto jautājumu atbilstība. Tādēļ, ja uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir jālemj (spriedums, 2018. gada 6. novembris, *Bauer* un *Willmeroth*, C-569/16 un C-570/16, EU:C:2018:871, 23. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 43 Atteikties lemt par valsts tiesas lūgumu tādā veidā var tikai tad, ja ir acīmredzams, ka Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēmai ir hipotētisks raksturs vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesību apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2018. gada 6. novembris, *Bauer* un *Willmeroth*, C-569/16 un C-570/16, EU:C:2018:871, 24. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 44 Otrām kārtām, jāatgādina arī, ka prejudiciāla nolēmuma saistošais spēks nav šķērslis, lai valsts tiesa, kurai tas ticis adresēts, uzskatītu – lai izskatītu strīdu pamatlietā, ir jāuzdod Tiesai papildu jautājumi. Šāda vēršanās pēc palīdzības citastarp ir attaisnojama, ja valsts tiesai rodas grūtības

saprast spriedumu un to pareizi piemērot, ja tā iesniedz Tiesai jaunus jautājumus par tiesībām vai ja tā iesniedz Tiesai jaunus apsvērumus, uz kuriem pamatojoties Tiesa varētu sniegt atšķirīgu atbildi uz agrāk iesniegto jautājumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2003. gada 6. marts, *Kaba*, C-466/00, EU:C:2003:127, 39. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2023. gada 9. marts, *Pro Rauchfrei II*, C-356/22, EU:C:2023:174, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 45 Šajā gadījumā ar saviem jautājumiem iesniedzējtiesa vēlas saņemt no Tiesas precizējumus par prasību tiesā pārbaudīt biometrisko un ģenētisko datu vākšanas “absolūto nepieciešamību” Direktīvas 2016/680 10. panta izpratnē, kas, pēc tās ieskata, ir tikusi noteikta sprieduma “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I” 133. punktā, lai lemtu par Bulgārijas policijas iestāžu pieprasījumu šādu kategoriju datu vākšanas piespiedu izpildei, kas tieši ir pamatā prejudiciālajiem jautājumiem, uz kuriem Tiesa ir atbildējusi minētajā spriedumā. No tā izriet, ka uzdotajiem jautājumiem ir tieša saikne ar pamatlietu un tie ir atbilstoši, lai iesniedzējtiesa varētu to izspriest.
- 46 Komisijas argumentācija, ka iesniedzējtiesa, iespējams, esot kļūdaini interpretējusi sprieduma “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I” 100., 101. un 133. punktu, patiesībā attiecas uz uzdoto jautājumu būtību un tāād būtībā nevar būt iemesls to nepieņemamībai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 27. oktobris, *Proximus* (Publiski pieejami elektroniski abonētu saraksti), C-129/21, EU:C:2022:833, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Ņemot vērā iepriekš minēto, šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 48 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru valsts tiesu un Tiesas sadarbības procedūrā, kas izveidota ar LESD 267. pantu, Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas tai ļautu izspriest tajā izskatāmo lietu. Šajā nolūkā Tiesai vajadzības gadījumā jāpārformulē tai uzdotie jautājumi. Turklāt Tiesai var nākties ņemt vērā tādas Savienības tiesību normas, uz kurām valsts tiesa sava jautājuma izklāstā nav atsaukusies (spriedums, 2024. gada 30. janvāris, *Direktor na Glavna direksia “Natsionalna politsia” pri MVR – Sofia*, C-118/22, EU:C:2024:97, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 49 Šajā gadījumā, kā izriet no šā sprieduma 29.–32. punkta, sprieduma “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I” 116.–135. punktā Tiesa ir izvērtējusi jautājumu par to, vai Savienības tiesībām ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā kompetentajām iestādēm nav paredzēts pienākums pārbaudīt un pierādīt “absolūtu nepieciešamību” reģistrācijas nolūkā vākt gan datu subjekta biometriskos, gan ģenētiskos datus.
- 50 Šajā ziņā jāatgādina, ka Direktīvas 2016/680 3. panta 7. punktā jēdziens “kompetentā iestāde”, kurā ietilpst pamatlietā aplūkotās policijas iestādes, definēts kā jebkura publiska iestāde, kuras kompetencē ir novērst, izmeklēt un atklāt noziedzīgus nodarījumus vai saukt pie atbildības par tiem vai izpildīt kriminālsodus, tostarp pasargāt no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērst, kā arī jebkura cita struktūra vai vienība, kam dalībvalsts tiesībās ir uzticēts īstenot publisku varu un publiskās varas prerogatīvas šādos nolūkos.

- 51 Turklāt, ņemot vērā, ka sprieduma “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I” 135. punktā un rezolutīvās daļas 3. punktā Tiesa saistībā ar atbildi uz ceturto jautājumu lietā, kurā tika pasludināts minētais spriedums, ir atsaukusies uz Direktīvas 2016/680 10. panta – lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktu, kā arī 8. panta 1. un 2. punktu – interpretāciju, ir jāuzskata, ka šis jautājums attiecas arī uz visām minētajām tiesību normām.
- 52 Līdz ar to jāuzskata, ka ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2016/680 10. pants, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktu, kā arī 8. panta 1. un 2. punktu, jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja valsts tiesību aktos paredzēta sistemātiska jebkuras personas, kura apsūdzēta par tīšu noziedzīgu nodarījumu, kas ir publiskās apsūdzības priekšmets, biometrisko un ģenētisko datu vākšana nolūkā tos reģistrēt, neparedzot kompetentajai iestādei minētās direktīvas 3. panta 7. punkta izpratnē pienākumu pārbaudīt un pierādīt šīs vākšanas absolūtu nepieciešamību saskaņā ar šīs pašas direktīvas 10. pantu, tiesa, kurā kompetentā iestāde ir vērsusies saistībā ar minētās vākšanas piespiedu izpildi, var nodrošināt šāda pienākuma izpildi, vajadzības gadījumā pieprasot krimināllietas materiālus.
- 53 Jāatgādina, ka Direktīvas 2016/680 10. pants ir speciālā norma, kas reglamentē īpašu kategoriju personas datu, konkrēti, biometrisko un ģenētisko datu, apstrādi. Šā panta mērķis ir nodrošināt datu subjekta augstāku aizsardzību, ciktāl minētie dati to īpašās sensitivitātes un konteksta, kādā tie tiek apstrādāti, dēļ, kā izriet no minētās direktīvas 37. apsvēruma, var radīt nopietnu risku pamattiesībām un pamatbrīvībām, piemēram, tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un tiesībām uz personas datu aizsardzību, kas garantētas Hartas 7. un 8. pantā (spriedumi “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I”, 116. punkts, kā arī 2024. gada 30. janvāris, *Direktor na Glavna direksia “Natsionalna politsia” pri MVR – Sofia*, C-118/22, EU:C:2024:97, 47. punkts).
- 54 Šajā ziņā, kā izriet no paša 10. panta formulējuma, ka sensitīvu datu apstrāde ir atļauta “tikai tad, kad tas ir absolūti nepieciešams”, šī prasība jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek definēti pastiprināti nosacījumi šādu datu apstrādes likumībai iepretim nosacījumiem, kas izriet no Direktīvas 2016/680 4. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta, kā arī 8. panta 1. punkta, kuri attiecas tikai uz “nepieciešamību” apstrādāt datus, kas vispārīgi ietilpst šīs direktīvas darbības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumus “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I”, 117. punkts, kā arī 2024. gada 4. oktobris, *Bezirkshauptmannschaft Landeck* (Mēģinājums piekļūt mobilajā tālrunī saglabātajiem personas datiem), C-548/21, EU:C:2024:830, 107. punkts).
- 55 Tādējādi spriedumā “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I” Tiesa ir nospriedusi, ka valsts tiesiskajā regulējumā, kas paredz biometrisko un ģenētisko datu sistemātisku vākšanu no ikvienas personas, kura apsūdzēta par tīšu noziedzīgu nodarījumu, kas ir publiskās apsūdzības priekšmets, neparedzot kompetentajai iestādei pienākumu pārbaudīt un pierādīt šīs vākšanas “absolūto nepieciešamību” saskaņā ar Direktīvas 2016/680 10. pantu, principā ir pretrunā 10. pantam, jo šāds tiesiskais regulējums var radīt pamatu nediferencētai un vispārīgai biometrisko un ģenētisko datu vākšanai no lielākās daļas personu, kurām izvirzīta apsūdzība (šajā nozīmē skat. spriedumu “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I”, 128., 129. un 135. punkts).
- 56 Šajā kontekstā Tiesa sprieduma “Biometrisko un ģenētisko datu reģistrācija I” 133. punktā tomēr ir norādījusi, ka iesniedzējtiesai jāpārbauda, vai, lai nodrošinātu Direktīvas 2016/680 10. panta efektivitāti, ir iespējams valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēta šī piespiedu izpilde, interpretēt Savienības tiesībām atbilstošā veidā. Līdz ar to, šādi rīkojoties, Tiesa aicināja šo tiesu noteikt, vai valsts tiesības ļauj kompetentajām iestādēm šīs direktīvas 3. panta 7. punkta izpratnē novērtēt

“absolūto nepieciešamību” reģistrācijas nolūkā vākt gan datu subjekta biometriskos, gan ģenētiskos datus. Tādējādi Tiesa šai tiesai vēlējās atgādināt, ka pārākuma princips tai citastarp liek interpretēt savas valsts tiesības cik vien iespējams atbilstīgi Savienības tiesībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 27. aprīlis, M.D. (Aizliegums ieceļot Ungārijā), C-528/21, EU:C:2023:341, 99. punkts un tajā minētā judikatūra). Līdz ar to minētajā punktā šai tiesai bija tikai norādīts, ka tai ir jāpārbauda, vai valsts tiesības var tikt interpretētas tādējādi, ka iestādes, kuru kompetencē ir veikt šo datu apstrādi, var veikt novērtējumu, kas tām jādara saskaņā ar minēto 10. pantu.

- 57 No tā izriet, kā ģenerālvokāts uzsvēris secinājumu 24. un 55. punktā, ka pretēji premisai, uz kuru balstīti iesniedzējtiesas jautājumi, tā kā kompetentajai iestādei saskaņā ar valsts tiesībām nav pienākuma izvērtēt veiktās vai veicamās apstrādes “absolūto nepieciešamību”, tiesa, kurā iesniegts pieprasījums lemt par šādu šīs kompetentās iestādes veiktu personas datu apstrādi, nevar pēdējās minētās vietā nodrošināt, ka tiek izpildīts minētajā 10. pantā šai iestādei noteiktais pienākums.
- 58 Līdz ar to ir jāuzskata, ka valsts tiesību interpretācija, atbilstoši kurai iesniedzējtiesa pati paredz izvērtēt datu subjekta biometrisku un ģenētisko datu vākšanas “absolūto nepieciešamību”, nav piemērota nodrošināt tāda valsts tiesiskā regulējuma, kāds minēts šā sprieduma 57. punktā, atbilstību Savienības tiesībām, jo tā katrā ziņā nekompensē to, ka kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo tiesisko regulējumu nav pienākuma pārbaudīt un pierādīt šādas vākšanas “absolūto nepieciešamību”.
- 59 Šādu secinājumu turklāt apstiprina tas, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kā izriet no šā sprieduma 18., 20., 22. un 23. punkta, attiecas uz valsts tiesību aktiem, kuros paredzēts, ka uz personu, kuras apsūdzētas par tīšu noziedzīgu nodarījumu, kas ir publiskās apsūdzības priekšmets, biometrisku un ģenētisko datu vākšanu attiecas piespiedu izpilde, ko pēc kompetento iestāžu pieprasījuma atļauj kompetentā tiesa, ja datu subjekts šādai vākšanai nepiekrīt. Savukārt, kā Bulgārijas valdība apstiprināja tiesas sēdē, atbildot uz Tiesas jautājumu, ja datu subjekts tam ir devis piekrišanu, šāda tiesas atļauja nav vajadzīga, un līdz ar to kompetentās iestādes var veikt šo vākšanu, pamatojoties vienīgi uz minēto piekrišanu.
- 60 Tādējādi šādā situācijā kompetentā tiesa hipotētiski nevar nodrošināt datu subjektu, kas izteikuši šādu piekrišanu, tiesisko aizsardzību, it īpaši attiecībā uz pārbaudi par to, vai kompetentās iestādes ievēro absolūtas nepieciešamības prasību, kā tā interpretēta šā sprieduma 53.–55. punktā minētajā judikatūrā.
- 61 No iepriekš izklāstītā izriet, ka uz pirmo jautājumu jāatbild, ka Direktīvas 2016/680 10. pants, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktu, kā arī 8. panta 1. un 2. punktu, jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja valsts tiesību aktos paredzēta sistemātiska jebkuras personas, kura apsūdzēta par tīšu noziedzīgu nodarījumu, kas ir publiskās apsūdzības priekšmets, biometrisku un ģenētisko datu vākšana nolūkā tos reģistrēt, neparedzot kompetentajai iestādei minētās direktīvas 3. panta 7. punkta izpratnē pienākumu pārbaudīt un pierādīt šīs vākšanas absolūtu nepieciešamību saskaņā ar šīs pašas direktīvas 10. pantu, tiesa, kurā kompetentā iestāde ir vērsusies saistībā ar šīs vākšanas piespiedu izpildi, nevar nodrošināt šāda pienākuma izpildi, jo minētajā 10. pantā prasītais izvērtējums jāveic kompetentajai iestādei.

Par otro jautājumu

- 62 Ņemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 63 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI, 10. pants kopsakarā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktu, kā arī 8. panta 1. un 2. punktu

jāinterpretē tādējādi, ka

tad, ja valsts tiesību aktos paredzēta sistemātiska jebkuras personas, kura apsūdzēta par tīšu noziedzīgu nodarījumu, kas ir publiskās apsūdzības priekšmets, biometrisku un ģenētisko datu vākšana nolūkā tos reģistrēt, neparedzot kompetentajai iestādei minētās direktīvas 3. panta 7. punkta izpratnē pienākumu pārbaudīt un pierādīt šīs vākšanas absolūtu nepieciešamību saskaņā ar šīs pašas direktīvas 10. pantu, tiesa, kurā kompetentā iestāde ir vērsusies saistībā ar šīs vākšanas piespiedu izpildi, nevar nodrošināt šāda pienākuma izpildi, jo minētajā 10. pantā prasītais izvērtējums jāveic kompetentajai iestādei.

[Paraksti]